

ANNOUNCE:

Skolekontakte

ANNOUNCE:

Anmeldelse:

ANNOUNCE:

Udsnit af bogens omslag

Jamen.....

Thomas Rømer har gransket et væld af kilder og er nået til den konklusion, at vi har bevæget os fra at leve i en demokratisk stat til at befolke en biostat. Man må anerkende, at han går planken ud, men måske fortsætter han også længere ud, end der er planke?

Jens Raahauge

PUBLICERET Torsdag 31. marts 2022 - 13:38 SENEST OPDATERET Torsdag 31. marts 2022 - 15:32

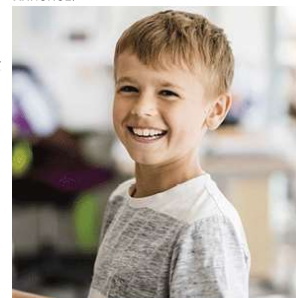
“Jamen...” er blevet en almindelig indledningslyd fra TV-kommentatorer, der har brug for at sunde sig, inden de svarer. Selv om dette “jamen...” irriterer mig meget, så er jeg faktisk ramt af en sådan jamen-følelse, når jeg skal forholde mig til Thomas Aastrup Rømers dagbog fra biostatens første år, som har fået titlen 'Den store nedlukning'.

Måned efter måned, uge efter uge og til tider hyppigere dumpede Rømers Smittede tanker op i min indbakke. Så besnærende og intense var de, at jeg faktisk fejllæste overskriften og læste dem som Smittende tanker. Smittet blev jeg, men som med coronaen opbygger man et immunforsvar, hvis man da overlever. Der skete faktisk det sære, at jeg følte det besnærende snærende og det intense insisterende; jeg kom til at savne sprækker i påvisningen af myndighedernes goldhed og galskab.

Nu er de smittede tanker endelig udkommet i en let redigeret form, så læseren får mulighed for at erstatte de jævnlige dryp med en successiv læsning.

Rømers afsæt er en forståelse af Grundlovens paragraf 79 om forsamlingsfrihed som helt grundlæggende for vores demokratiske samfund, fordi de øvrige frihedsrettigheder har denne som forudsætning. Og netop friheden til at forsamles blev med regeringens nedlukning, der var begrundet med pandemifrygt, begrænset i udstrakt grad. På baggrund af en retsfilosofisk diskurs finder Rømer, at hasteloven og den følgende nedlukning har været i modstrid med Grundlovens ånd og bogstav. En begrænsning af retten til at forsamles belyses som et fundamentalt problem for pædagogisk udfoldelse i særdeleshed og demokratisk funktion i almindelighed.

ANNOUNCE:

EN GLAD LÆRER SMITTER

Fakta:

biologisk baseret – i modsætning til Grundlovens frihedsrettigheder, der har det frie menneske som forudsætning. Den stat, der ser mennesket som et frit individ i et demokrati, erstattes af den biostat, der begrænser den grundlovssikrede frihed i sundhedens og dermed biologiens navn.

I de følgende kapitler følges konsekvenserne af de handlinger, som udspringer af den sundhedspolitiske tankegang, hvad enten den indeholder indskrænkninger i vores frihed, påbud om isolation, masker og afstand, grænselukninger eller aflivning af mink. I hver afsnit bygger Rømer sine argumenter på et væld af både danske og internationale kilder, og han har søgt vidt, bredt og dybt i såvel sundhedsfaglige vurderinger som filosofisk- og pædagogisk-politiske skrifter.

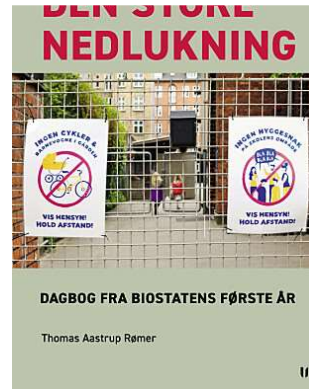
Samtidigt med denne omfattende, analytiske dagbogsskrivning har Rømer skrevet på en bog om dannelse og folkeskolens formål og har i de to parallelle skriveprocesser set, at konkurrencestatens og nedlukningens biologiske menneskesyn er nært beslægtede i negligeringen af mennesket som frit åndsvæsen. Globaliseringen, ceptosiseringen, digitaliseringen og bioafsæjlingen trækker i samme retning, hvilket er væsentligt at erindre sig i en kamp for at generobre

det menneskelige samfund. Ja, denne indsigt er måske bogens vigtigste pointe.

Men Rømer har tilsyneladende ikke stor tiltro til en sådan generobring, idet han betragter magthavernes anvendte term genåbning som udtryk for en fastholdelse af den biostatlige synsvinkel. Ja, han går planken ud i sin insisteren på friheden som forudsætning for pædagogik og demokrati, hvilket kan være filosofisk besnærende, men alt for snævert i det virkelige liv, hvor bogen ikke levner mange cadeauer til de ansvarlige politikeres motiver i deres bestræbelser på at imødegå en mulig pandemi. Og her tror jeg, at Rømers kampånd spænder ben for hans eget ønske om at bekæmpe biostaten: Ganske mange – også fra den pædagogiske verden – var nok taknemmelige for, at staten gjorde noget for at beskytte dem mod smitte, når de udøvede deres erhverv. At forlange den ubegrænsede forsamlingsfrihed i en periode, der synes at rumme risici for liv og helbred, forekommer mig at være lige vel sofistikeret; lidt a la de unge, rige og frie mænd i Bergamo, der under pesten kunne flytte op i bjergene og blandt andet skrive fremragende erotisk litteratur (Decameron), mens de, der var tvunget til at forsamles frit, døde i hobetal.

Rømer har med sin dagbog fra biostatens første år leveret et kildemateriale, der trods sin ensidighed er et velkomment bidrag til kampen for at genvinde den demokratiske dagligdag i almindelighed og den skole, der bygger på en pædagogik frigjort fra detaljstyring og instrumentalisme, i særdeleshed. Men i overensstemmelse med bogens karakter af kampskrift har den afgjort brug for at få tilsat en lytten til fjendens motiver, som gør det muligt at komme på talefod.

Jamen.... Er en af styrkerne ved den grundlovssikrede frihed til at forsamles ikke, at vi kan komme i dialog med hinanden frem for at optræde som et tableau af personer, der står og råber i hver sin retning?

Titel: Den store nedlukning - dagbog fra biostatens første år

Forfatter: Thomas Aastrup Rømer

Pris: 275,00 kr.

Sider: 434

Førlag: U Press

ANNONCE:

VÆR MED
I FÆLLESSKABET

CORONA

ANMELDELSER

SKOLEPOLITIK

DANNELSE

ABONNER PÅ TAGS

Ingen kommentarer

Sorter efter ▾

Hvis du ikke har en kommentarbruger, kan du oprette en nedenfor. Bemærk, at du angive både for- og efternavn, og det er dit navn, ikke dit brugernavn, der vil blive vist ved kommentaren (i øjeblikket beder systemet desværre ikke om fuldt navn - det kan du indsætte her <https://hyvor.com/account>). Se [Folkeskolen.dk's debatregler](#)

LOG IN TO COMMENT

Seneste anmeldelser

Fantastiske forældrelose i fare

Barndom og opvækst er ikke for tøsede, hverken i nutiden eller som her i et velfortalt eventyr, og aleneheden og desperationen lyser ud af bogen sider i en fortælling, hvor fantasi og realisme griber hinanden - og læseren.